

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

5. Dies Octob. Non orietur ei sol gloriæ, cui non fuerit ortus sol justitiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

5. DIES OCTOB.

Non orietur ei sol gloriæ, cui non fuerit ortus sol justitiæ. S. Bernardus Serm. 5. in Vigil. Nativ.

Renova- L. **N**emo in hac valle lachrymarum
tio spiri- tantæ est obnoxius miseriæ, qui
tus. non sit candidatus æternæ gloriæ.
Sed ad gloriam non est alia semita nisi justitia. Sicut
duplex est vita, altera mortalis, quam hic agimus; altera immortalis, quam expectamus; sic duplex est sol, pro duplici vita; pro hac vita, sol Justitiæ, five Gratiæ, pro altera sol Gloriæ. Tu hunc, qui mundum illustrat, solem imitare, si velis solem Gloriæ tibi allucere. Quotidiana mentis innovatio, solis est imitatio. Sol quotidie occidit, & oritur, hoc est, quotidie quasi & nascitur & moritur. Sic quotidie in te occidant, quæ ducunt ad animæ occasum, Vicia; moriatur in te Iracundia, Superbia, Acedia, Intemperantia, tot quot in te dominantur Vicia, tot à te efferantur funera. Sic eris sol occidens, dum excuseris vesperi animum, illa in te occident, quæ animam occidunt, Esto & manè sol oriens, & quasi denuò nascens; nascatur in te, sicut modò genito infante, novus spiritus ardor, nova in Virtutum exercitiis diligentia, nascatur in te Pudicitia, Modestia, Temperantia, Tolerantia, singulæ denique Virtutes. Tunc orietur tibi quotidie sol justitiæ, & indubie post occasum mortalis vitæ, orietur tibi sol immortalis gloriæ.

II. Sic vive hoc die, quasi certò moriturus, hac, quæ sequetur, nocte. Tanta omnium virium contentione incumbere in Dei obsequium, perindè ac

D d d 3

li

si omnes homines simul hoc essent à Deo primi procreati, quorum unus tantum è toto numero, et donandus aeternâ gloriâ, is videlicet, qui maximo animi ardore, & spiritus fervore, Deo famularetur, eique summè placere conniteretur. Ad quem finem cum reliquis indultum foret spatium centum annorum, tibi tantum indulgeretur spatium illius diei. Quid tunc ageres, imò quid tunc non ageres? Etsi ne in omni illo die momentum, vel sterile aliquod Deum obsequio, aut non fertile insigni merito? Res voca sæpè in memoriam, Sanctorum axiomata, quæ spiritui sunt, quibus ad curriculum incitetur caloraria. Quale est illud S. Antonii. *Ubiq̃ possimus invenire coelum, modò cor hominis sit in corde Dei*: Et illud S. Alberti: *Stupeo nos posse credere Deum esse Deum, et tam tepidè nos ei servire. Et aliud ejusdem. Non attendas quid facias, sed quid te facere oportet, quid posses facere, et fineres te à Deo duci, idemque S. Odonis. Homo sua parum potest, sed Deus, & homo concordantes, omnia possunt. Denique illud S. Romualdi. O Romualde, si permitteres Dei gratiam operari in anima tua, quid non faceres? miser, vis per te facere, & totum corripis.*

III. O mentis cœcitas! ô voluntatis perversitas! nos tam multa ex Fide, quâ illustrati sumus, audire, tam mira videre, tam stupenda scire, tam prodigiosa cognoscere, & tamen non credere? aut si credimus, minimè expendere, aut si expendimus, tam parum apprehendere. Sana præterire ut aliena, negligere ut inutilia, sæpè ridere, ut stulta, contemnere insomnia, abominari ut noxia, & averfari ut vitia, tempori, loco, muneri inconvenientia, & repugnantia.

Deo primo
numero, et
qui maxime
famularetur
quem fidei
centum annos
um illius
ageres? Et
etile aliquo
merito? Re
xiomata, qua
citerur calce
possumus im
dei: Et illu
esse Deum, et
Non attenda
offes facere,
s. Homo fuit
s, omnia p
Romualde, p
na, quidam
tum corrup
perveritas
us, aucte
m prodigio
ut si credi
us, tam pa
ena, negli
contemere
i ut vita
repugnan
tia.

Nonne ut olim discipulis, (a) sic modò nobis
meritò exprobraverit incredulitatem nostram, & du-
ritiem cordis Christus, quia his qui viderunt, non
credimus. O incredulitas exitiabilis! O durities cor-
dis detestabilis! non credere tot expertis, non assen-
diri tantæ fidei viris, tanti nominis Divis! Quæ cum
omnes unâ voce prædicent, semitam in cœlum an-
gustam, viam asperam, nos tamen quærimus latam,
ingredimur planam, & plus credimus nostræ temeri-
tati, quàm ipsi Deo, ipsi veritati. (b) *Contendite, in-
quit, intrare per angustam portam, & Quomodò ergò
poterunt, qui non contendunt? aut quomodò contem-
dunt, qui contendendum non credunt? aut quomodò
credunt, qui non satagunt? certè non satagunt, qui
non aliter contendunt, qui ita quiescunt, qui visâ tan-
tialiorum contentione, audita contentione difficul-
tatis, intellecta difficultatis necessitate, turpiter ster-
tunt; & vix stare curant, cum stare tamen, quin defi-
ciat, posse neminem audiant. Aut ergò tales necesse
est Deo ipsi detrahant fidem, aut suam desperent salu-
tem, qui tam expressam spernunt monitionem. Ne
te in illo tuo tam laudabili curriculo retardet diffi-
cultas, & labor, cogita bravium, suspice cœlum, obji-
ce tibi gaudium.*

Quantum gaudebunt, quos gaudia summa replebunt.

6. DIES OCTOB.

Ubi Deus Magister est, quàm citò discitur, quod do-
cetur. S. Leo Serm. 1. de pœnitent.

Ddd 4

I. Ut

(a) M. 16. (b) Mart. 7. 13.